

варитѣ и прѣсели въ него разни народности, и нарече онзи градъ по своето си име т. е. Александрополъ. А въ Херония ¹⁾ присѣдствуваше Александръ и воюва противъ Еллитѣ, и казваха че бѣше първийтъ, който се устрѣми противъ свѣщенната Армия на Еврейцитѣ. А дори до вѣмето на Плутарха се посочваше близо при Кифисонѣтъ Биотиската единъ старъ дѣбъ нареченъ Александровъ, при когото той бѣ расположилъ шатърѣтъ си; и полиандрѣтъ т. е. общата гробница на Македонцитѣ не бѣше далечъ. Прочее, заради тѣзи нѣща, споредъ както казваха Филиппъ бѣше възлюбилъ твърдѣ много сина си, за то и се радваше когато Македонцитѣ наричаха Александра царъ, а Филиппа войвода. А въ домѣтъ на царъ Филиппа имаше много смущения, защото той вдаваше си любовѣта и се ожени съ много жени, като мислеше по тойзи начинъ да съедини и утвърди царството си, за то произлѣзоха много обвинения и распри. Олимпияда обаче, като рѣвнителка и остра жена та съ двойното си поведение увѣличи злото още повече и всякой пѣтъ раздражняваше сина си Александра. Причината обаче, на голѣмото изриване на распри даде поводъ Атила въ вѣме на свадбата на Филиппа съ Клеопатра, която като млада дѣвица възлюби я той и се ожени. Слѣдователно Атала като учю на Клеопатра, и като се опи-

1) Гдѣто Филиппъ разруши Еврейцитѣ.